

Materiały na konkurs wiedzy o Kardynale Stefanie Wyszyńskim– Patronie Szkoły

3 sierpnia 1901

Urodził się w miejscowości Zuzela nad Bugiem na pograniczu Podlasia i Mazowsza, jako drugie dziecko w wielodzietnej rodzinie Stanisława i Julianny Wyszyńskich. Rodzina Wyszyńskich każdego wieczoru odmawiała różaniec.

31 października 1910

Stracił matkę, która zmarła mając zaledwie 33 lata, po urodzeniu kolejnego dziecka.

1920

Po zdaniu matury wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku. W czasie pobytu w Seminarium Duchownym we Włocławku dwa nabożeństwa wzajemnie się uzupełniały: do Serca Pana Jezusa i do Matki Bożej Jasnogórskiej, której obraz był w bocznym oltarzu. Wszystkie święta Matki Bożej obchodziłem z wielkim podniesieniem ducha.

1924

3 sierpnia

Otrzymał święcenia kapłańskie z rąk biskupa Wojciecha Owczarka w kaplicy Matki Bożej w bazylice katedralnej Włocławskiej.

Święcenia kapłańskie otrzymałem w kaplicy Matki Bożej w bazylice katedralnej włocławskiej w roku 1924. Byłem święcony sam - 3 sierpnia. Moi koledzy otrzymali święcenia 29 czerwca, a ja w tym dniu poszedłem do szpitala. Była to jednak szczęśliwa okoliczność, gdyż dzięki temu mogłem otrzymać święcenia w kaplicy Matki Bożej. Gdy przyszedłem do katedry, stary zakrystian, pan Radomski, powiedział do mnie: Proszę księdza, z takim zdrowiem to chyba raczej trzeba iść na cmentarz, a nie do święceń. Tak się wszystko układało, że tylko miłosierne oczy Matki Najświętszej patrzyły na ten dziwny obrzęd, który miał wówczas miejsce. Byłem tak słaby, że wygodniej mi było leżeć krzyżem na ziemi, niż stać ... Byłem święcony przez chorego, ledwo trzymającego się na nogach biskupa Wojciecha Owczarka ...Skoro wyświęcono mnie na oczach Matki, która patrzyła na mękę swojego Syna na Kalwarii, to już Ona zatroszczy się, aby reszta zgodna była z planem Bożym.

5 sierpnia

Odprawił prymicyjną Mszę św. przed Cudownym Obrazem Matki Bożej na Jasnej Górze.

Z pierwszą Mszą świętą pojechałem na Jasną Górę i tam ją odprawiłem w dniu Matki Bożej Śnieżnej, 5 sierpnia 1924 roku

1925 - 1929

Podjął studia w zakresie prawa kanonicznego i nauk społeczno-ekonomicznych na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

czerwiec 1929

Ks. Stefan Wyszyński doktoryzuje się z prawa kanonicznego, obroniwszy pracę pt. Prawa

rodziny, Kościoła i państwa do szkoły.

1929 - 1930 Odbił podróż naukową **do Austrii, Włoch, Francji, Belgii, Holandii i Niemiec**. Przedmiotem jego zainteresowań były problemy związków zawodowych, organizacje katolickiej młodzieży robotniczej, a przede wszystkim doktryny i ruchy społeczne **1930 - 1931** Pełnił funkcję wikariusza w Przedczu Kujawskim.

1939

Został mianowany przez kardynała Augusta Hlonda członkiem Rady Społecznej przy Prymasie Polski.

wrzesień

Udał się w kierunku wschodnim na wojenną tułaczkę. Widząc niecelowość swojej decyzji, powrócił do Włocławka aby zacząć razem z innymi profesorami organizowanie nauki w Seminarium.

październik

Imiennie poszukiwany przez Gestapo, na polecenie biskupa Michała Kozala, opuścił Włocławek.

listopad 1939 - lipiec 1940

Przebywał we Wrociszewie koncentrując się na pracy naukowej i opracowując serię kazań opartych na encyklikach społecznych.

lipiec 1940 - październik 1941

Udał się do Kozłówki podejmując, na prośbę księdza Władysława Kornilowicza, opiekę duchową nad grupą sióstr i niewidomych dzieci przesiedlonych z Lasek pod Warszawą. W październiku zagrożony chorobą płuc wyjechał do Zakopanego, gdzie w przypadkowej łapance został aresztowany. Udało mu się uciec zanim ustalono jego tożsamość.

1941/1942

listopad 1941 - czerwiec 1942

Przebywał w Żułowie w ziemi lubelskiej.

czerwiec - 1 sierpnia

Był kapelanem Zakładu dla Niewidomych w Laskach, pod Warszawą. Prowadził wykłady społeczne dla inteligencji, a także działalność konspiracyjną.

1 sierpnia - październik

Był kapelanem szpitala powstańczego w Laskach a także kapelanem AK okręgu wojskowego Żoliborz, znany pod pseudonimem "*Radwan II*".

W okresie powstania byłem kapelanem AK i miałem dużo kontaktu z cierpieniem, niedolą i męką ludzką. Pamiętam operację bardzo dzielnego żołnierza, któremu trzeba było odjąć nogę.

Powiedział, że zgodzi się na operację pod tym warunkiem, że przez cały czas będę przy nim stał ...Długie miesiące pracy w szpitalu powstańczym bardzo wiele mnie nauczyły. To więcej niż uniwersytet, bo to głębokie zrozumienie bliźniego, czego się na ogół z książek nie nauczy. Szacunku dla człowieka nabywa się nie wtedy, gdy widzi się go w pozycji bohaterskiej, ale gdy widzi się człowieka w udęcie.

1946/1948

4 marca

Został mianowany przez Piusa XII biskupem lubelskim.

1946 - 1948

Porządkował zniszczoną przez okupację diecezję, wizytował parafie, wygłaszał liczne kazania, szczególnie w dzielnicach robotniczych Lublina, prowadził rekolekcje, organizował kursy katechetyczne, wykladał na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i opiekował się nim jako wielki Kanclerz.

12 listopada 1948

Z okazji uroczystości Pięciu Polskich Braci Męczenników, Ojciec Święty Pius XII na konsystorzu w Rzymie mianował biskupa lubelskiego arcybiskupem gnieźnieńskim i warszawskim, Prymasem Polski.

1949

Podjął służbę Kościołowi w czasach wyjątkowo ciężkich. Od początku, wobec nowej sytuacji ustrojowej dostrzegając palącą potrzebę znalezienia modus vivendi Kościoła w Polsce. Przewidując trafnie dalszy rozwój wydarzeń w kraju i na arenie międzynarodowej, wybrał drogę porozumienia z rządem Polski

14 kwietnia

Wobec braku Konstytucji, podpisał **Porozumienie** z rządem komunistycznym. Była to jedyna deklaracja prawna określająca sytuację Kościoła w Polsce. Władze komunistyczne jednak nie zamierzały dotrzymywać zobowiązań. Prymas z wielką roztropnością, a jednocześnie odwagą, bronił praw wierzącego Narodu.

1951

2 kwietnia

Po raz pierwszy jako Prymas udał się do Rzymu z wizytą "ad limina apostolorum". Uzyskał od papieża Piusa XII aprobatę dotyczącą linii postępowania Kościoła i Episkopatu w Polsce. Wręczył Ojcu Świętemu symboliczne dary: garść ziemi polskiej, w którą wsiąkła krew dzieci podczas Powstania Warszawskiego, różaniec z chleba otrzymany od uwolnionych więźniów i ryngraf Matki Bożej, która go nigdy nie zawiodła.

1953 , 12 stycznia

Na konsystorzu w Rzymie został mianowany kardynałem. W tym czasie wzmogło się w kraju prześladowanie Kościoła, ograniczanie jego wolności, podstawowych praw do bytu i pracy. Władze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej odmówiły paszportu nowo mianowanemu Kardynałowi, który miał pojechać do Rzymu na konsystorz. **Ingerencje władz państwowych**

w sprawie Kościoła coraz bardziej przybierały na sile. Rząd, po zlikwidowaniu opozycji politycznej, poczuł się na tyle silny, że uznał za stosowne przejść mimo zawartego porozumienia do ostrej walki z Kościołem. **Nastąpiły aresztowania biskupów i księży.** Władze państwowe chciały uzależnić od siebie duchowieństwo oraz decydować o obsadzaniu stanowisk kościelnych.

8 maja 1953r

Kardynał Prymas nieustępliwie bronił Kościoła. W imieniu Episkopatu skierował do władz państwowych memoriał, w którym mówił wyraźnie, że w obliczu krzywd, jakich doznaje Kościół w Polsce, już dalej w ustępstwach iść nie może. **Non possumus** ... Rzeczy Bożych na ołtarzach cesarza składać nie wolno.

Był redaktorem tygodnika diecezjalnego „**Ład Boży**”

25 września 1953r

Nocą został aresztowany przez władze państwowe i wywieziony z Warszawy do **Rywałdu**.

26 września - 12 października 1953r

Więziony w Rywałdzie koło Grudziądza.

12 października 1953 - 6 października 1954

Więziony w **Stoczku** koło Lidzbarka Warmińskiego.

8 grudnia 1953

Dokonał Aktu Osobistego Oddania się Matce Bożej.

6 października 1954 - 26 października 1955

Więziony w Prudniku Śląskim.

27 października 1955 - 28 października 1956

Więziony w Komańczy.

Były to lata ofiary, cierpienia i odosobnienia. \

26 sierpnia

Uwięziony w Komańczy w łączności z pielgrzymami zebranymi na Jasnej Górze składa Jasnogórskie **Śluby Narodu Polskiego**.

28 października 1956

Wrócił do Warszawy, wśród wielkiej radości całego Kościoła polskiego.

3 - 5 maja

Zainaugurował Wielką Nowennę - dziewięcioletni czas przygotowania Narodu Polskiego do obchodów Milenium Chrześcijaństwa. Był to program odnowy Ojczyzny w oparciu o Jasnogórskie Śluby Narodu. Prymas niezmordowanie głosił słowo Boże.

Z jego inicjatywy rozpoczęło się Nawiedzenie, czyli wędrówka Matki Bożej w kopii Obrazu Jasnogórskiego po wszystkich polskich parafiach.

28 października

Brał udział w konklawe, które wybrało papieża Jana XXIII.

1962 - 1965

Brał czynny udział w pracach Soboru Watykańskiego II, najpierw w jego przygotowaniu, a potem w obradach wszystkich czterech Sesji. W nurt prac soborowych włączył cały Kościół w Polsce, inicjując w nim modlitwy w intencji Soboru m.in.: Czuwania Soborowe z Maryją Jasnogórką. Episkopat Polski, doświadczony potężnej pomocy Matki Chrystusowej w pracy Kościoła w Ojczyźnie, dzielił się tym bogactwem z całym Kościołem. Biskupi polscy złożyli na III Sesji Soboru specjalny memoriał do Ojca Świętego z prośbą o ogłoszenie Maryi Matką Kościoła i oddanie Jej świata. Dokonało się to dnia 21 listopada 1964 roku, na zakończenie III Sesji. Papież Paweł VI, ku wielkiej radości wszystkich biskupów ogłosił Maryję Matką Kościoła.

21 czerwca 1963

Brał udział w konklawe, które wybrało papieża Pawła VI.

1966 Prymas przewodniczył wszystkim uroczystościom milenijnym **Milenium Chrztu Polski**, przemierzając wraz z całym Episkopatem "*Szlak Tysiąclecia*" w wielkim dziękczynieniu Narodu i Kościoła. Na wszystkich stacjach milenijnych głosił słowo Boże.

Prześladowanie Kościoła jednak nie ustawało. Władze przypuściły niezwykle ostry atak na osobę Kardynała Prymasa. Nie zgodziły się na przyjazd Ojca Świętego Pawła VI na Jasną Górę.

1966

3 maja - Tysiąclecie Chrztu Polski

Punktem kulminacyjnym uroczystości milenijnych było święto Królowej Polski. W tym dniu Prymas wraz z całym Episkopatem, wobec kilkuset tysięcznej rzeszy wiernych zebranych u stóp Jasnej Góry, dokonał wiekopomnego Aktu całkowitego Oddania Polski w niewolę Matce Chrystusowej za wolność Kościoła w Ojczyźnie i w świecie. Było to najgłębsze w dziejach związanie losów Narodu z Bogurodzicą - Królową Polski.

1967

Władze państwowe nie dały zezwolenia Prymasowi na wyjazd do Rzymu na Synod Biskupów. W ramach jedności Episkopatu i na znak protestu, zrezygnował z wyjazdu kardynał Karol Wojtyła oraz inni członkowie delegacji.

1968

Wobec narastających konfliktów społecznych Prymas zdecydowanie występował w obronie podstawowych praw człowieka i Narodu. Wołał: Nie wolno bić! Chrześcijanin nigdy na nikogo ręki nie podnosi, bo w każdym widzi godność dziecięcia Bożego. Ugodzony może wydawać się sponiewieranym. Ale bardziej poniewiera się ten, który uderza, niż ten, który jest uderzany ... Najmilsi, przewyciężajcie nienawiść miłością.

1976

Prymas Polski ogłasza program przygotowań Narodu do jubileuszu 600 - lecia Jasnej Góry.

1976

Choroba i powrót do zdrowia.

1978 26 sierpnia

Brał udział w konklawe, które wybrało papieża Jana Pawła I.

16 października

Brał udział w konklawe, które wybrało kardynała Karola Wojtyłę na papieża. Nowy papież obrał imię Jan Paweł II. Prymas uczestniczył także w inauguracji pontyfikatu-22 października.

1979/1981**Czerwiec**

Przyjął Ojca świętego Jana Pawła II w Polsce, podczas jego pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny.

1981 Marzec

Początek śmiertelnej choroby

16 maja, 1981

W swojej rezydencji przy ulicy Miodowej w Warszawie przyjął, w formie uroczystej, Sakrament Chorych.

22 maja 1981

Wypowiedział ostatnie przemówienie do Rady Głównej Episkopatu.

28 maja 1981

W Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego, o godzinie 4.40 zmarł Stefan kardynał Wyszyński, Prymas Polski.

Uroczystości pogrzebowe miały miejsce **31 maja 1981 w Warszawie** .

Jego grób znajduje się w Warszawie w Bazylice archikatedralnej św. Jana Chrzciciela.

słowa o Kardynale S. Wyszyńskim

„Czcigodny i Umiłowany Księżu Prymasie! Pozwól, że powiem po prostu, co myślę. Nie byłoby na Stolicy Piotrowej tego Papieża Polaka, który dziś pełen bojaźni Bożej, ale i pełen ufności rozpoczyna nowy pontyfikat, gdyby nie było Twojej wiary, nie cofającej się przez więzieniem, cierpieniem, Twojej heroicznej nadziei, Twojego zawierzenia bez reszty Matce Kościoła, gdyby nie było Jasnej Góry - i tego całego okresu dziejów Kościołów Ojczyźnie naszej, które związane są z Twoim biskupim i prymasowskim posługiwaniem.”

Wypowiedział Karol Wojtyła

12 listopada w roku 2009 nasza szkoła otrzymała imię kardynała S. Wyszyńskiego